

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 4. apríla 2012 v trestnej veci obvineného **M. H. a spol. pre zločin marenia spravodlivosti** podľa § 344 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, o dovolaní, ktoré podal obvinený M. H., zastúpený obhajcom JUDr. K. H., advokátom v Bratislave, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. decembra 2010, sp. zn. 2To 109/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. H. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 2. júna 2010, sp. zn. 2T 58/2009, bol obvinený M. H. uznaný za vinného zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods.1 písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a obvinený J. H. z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 5. decembra 2008 o 21.50 hod. v B., na K. ulici, oproti N., pri potravinách S., poškodeného T. F. napriek jeho nesúhlasu a vzpieraniu sa natlačili na zadné sedadlá do osobného motorového vozidla značky Škoda Fabia Combi, evidenčné číslo: B., následne obvinený M. H. si sadol na sedadlo spolujazdca a obvinený J. H. na miesto vodiča a poškodeného odviezli cez D. cestu v B. na odľahlú cestu vedúcu cez les a počas jazdy žiadal obvinený M. H. od poškodeného T. F., aby mu povedal všetko, čo uviedol na polícii. Po zastavení s vozidlom poškodeného vyzval obvinený M. H., aby sa vyzliekol, čo aj spravil a vyzliekol sa do spodných nohavíc, a potom obvinený J. H. poškodenému nasadil na ľavú ruku putá a držiak druhej časť pút, poškodeného odviedol ku stromu a poškodeného potom obvinený J. H. pripútal putami ku stromu. Potom sa obaja obvinení vzdialili od poškodeného

a nasadli do neďaleko zaparkovaného vyššie uvedeného vozidla, čo poškodený využil a vymanil sa z pravého puta vďaka obmedzenej funkčnosti pút a z miesta činu utiekol. Tohto skutku sa obvinený M. H. dopustil z dôvodu, že poškodený T. F. vypovedal ako svedok v trestných veciach vtedy vedených na oddelení skráteneho vyšetrovania Karlova Ves Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV, pod sp. zn. ČVS: ORP-2153/2-OSV-B4-2008 a ORP-2192/2-OSV-B4-2008, v ktorých bolo vedené trestné stíhanie vo veci prečinov krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pričom uviedol skutočnosti zakladajúce podozrenie, že v dome obvineného M. H. sa nachádzajú veci odcudzené pri skutkoch, o ktorých sa viedlo trestné stíhanie vo vyššie uvedených veciach, ktoré tam predtým previezol T. F. na žiadosť obvineného M. H. a na základe týchto výpovedí T. F. bola v dome obvineného M. H. vykonaná domová prehliadka.

Okresný súd obvinenému M. H. za to uložil podľa § 344 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 5, § 49 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na jeho výkon zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obvinený J. H. bol odsúdený podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/, § 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil okresný súd obvinenému M. H. trest prepadnutia veci, a to pút značky RALK, ktorých vlastníkom sa stal v zmysle § 60 ods. 6 Tr. zák. štát.

Na základe odvolania obvineného M. H. a tiež odvolania okresného prokurátora v neprospech oboch obvinených Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 16. decembra 2010, sp. zn. 2To 109/2010, v bode I. podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a súčasne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že uznal obvineného M. H. za vinného zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 140 písm. b/ Tr. zák. a obvineného J. H. z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. na tom istom skutkovom základe.

Za to bol obvinený M. H. odsúdený podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obvinený J. H. bol odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. krajský súd zrušil výrok o treste uloženom obvinenému J. H. rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T 75/2008, zo dňa 2. decembra 2009 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 2To 20/2010, zo dňa 24. júna 2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil krajský súd obvinenému M. H. trest prepadnutia veci, a to pút značky RALK, ktorých vlastníkom sa stal v zmysle § 60 ods. 6 Tr. zák. štát.

V bode **II.** podľa § 319 Tr. por. krajský súd odvolanie okresného prokurátora vo vzťahu k obvinenému M. H. **zamietol.**

Obvinený M. H., prostredníctvom svojho obhajcu, podal proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. decembra 2010, sp. zn. 2To 109/2010, dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., pretože bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a rozhodnutie súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, resp. na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený uviedol, že bolo porušené jeho právo na obhajobu ako aj právo na spravodlivý proces a zásada rovnosti strán, a to tým, že nebol akceptovaný jeho návrh na doplnenie dokazovania – vykonanie rekognície, pričom sudkyňa tento návrh zamietla bez odôvodnenia.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený uviedol, že predmetný skutok mal byť kvalifikovaný len ako prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák., pričom, podľa jeho tvrdenia, bolo jednoznačne preukázané výpoveďami svedkyne D., svedka D. a nakoniec aj obvineného H., že motívom jeho konania nebola pomsta za to, že poškodený F. v inom konaní vypovedal proti obvinenému ako svedok.

Navrhol, aby dovolací súd:

1. podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. decembra 2010, sp. zn. 2To 109/2010, bol porušený zákon v neprospech obvineného M. H. v ustanovení § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo, v ustanovení § 272 ods. 3 Tr. por., lebo počas konania pred súdom vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie je treba dôkazy opakovať, alebo vykonať ďalšie dôkazy. Súčasne, že bol porušený § 2 ods. 14 Tr. por., lebo nebola dodržaná rovnosť zbraní v tom, že až na hlavnom pojednávaní vyplynula potreba, aby uvedený svedok vykonal opoznanie osôb in natura, čo však bolo prvostupňovým súdom odmietnuté bez riadneho zdôvodnenia, z ktorého logicky malo vyplývať, prečo a z akého dôvodu navrhnutému dôkazu nevyhovelo. Z toho vyplýva aj porušenie práva na obhajobu.
2. podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave
3. podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného M. H. uviedol, že pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., tento nebol naplnený tak, ako to uvádza dovolateľ. Podľa jeho názoru neakceptovanie návrhov na doplnenie dokazovania nemožno stotožňovať s porušením práva na obhajobu. Navyiac neakceptovanie návrhov na doplnenie dokazovania, na ktoré poukazuje dovolateľ, považuje za nedôvodné. K dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedol, že dovolateľ sa domáha skúmania správnosti skutkových zistení, čo však dovolaciemu súdu neprináleží. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podané

dovolanie odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por., nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie obvineného M. H. bolo zaslané na vyjadrenie v zmysle § 376 Tr. por. aj obvinenému J. H. (č.l. 1654). Svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu v stanovenej lehote však nevyužil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie umožňuje oprávneným osobám namietať zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por.

V zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

K obvineným namietanému porušeniu práva na obhajobu považoval Najvyšší súd za potrebné uviesť nasledovné:

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je zásadné porušenie práva na obhajobu, spočívajúce najmä v porušení ustanovení o povinnej obhajobe. Právo na obhajobu v zmysle tohto dovolacieho dôvodu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov, pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, resp.

práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver súdu, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a už ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť tohto dovolacieho dôvodu, odporovalo by to skutočnosti, že dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom, pričom účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

V súvislosti s ďalším obvineným namietaným dovolacím dôvodom, a to nesprávna právna kvalifikácia skutku, treba uviesť nasledovné:

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Tr. por. Námetka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Tento dôvod dovolania je daný iba v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku, alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Nie je možné s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Tr. por.

Ako vyplýva z dovolania obvineného, tento spochybňuje správnosť zistenia skutkového stavu a správnosť hodnotenia dôkazov súdom, čo však nemôže byť, s poukazom na vyššie uvedené, predmetom skúmania dovolacieho súdu.

Záverom treba ešte dodať, že z hľadiska právneho hodnotenia zisteného skutku, krajský súd správne právne posúdil zistený skutkový stav súdom prvého stupňa a vo svojom rozhodnutí logicky vecne správne zdôvodnil svoje tvrdenia, s jeho závermi sa stotožňuje aj Najvyšší súd a v ďalšom na ne odkazuje.

Na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 4. apríla 2012

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová